

РЕШЕНИЕ

№ 15309

гр. София, 21.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

при участието на секретаря Ю. АСП. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20231110103642 по описа за 2023 година

при участието на секретаря Ю. Иванова, като разгледа докладваното от съдия Ш. гр. д. № 3642/23 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищцата В. А. М. претендира сумата от 500 лв. – частична претенция от 4915 лв. - обезщетение за нанесени по автомобила ѝ Ауди А2 с рег. № увреждания, причинени в резултат на ПТП настъпило на 09.12.2021 г., по вина на водача на специален автомобил „Ивеко“ с рег.№, който поради неправилно предприета маневра „обратен завои“ не пропуснал движещия се отляво на него автомобил на ищцата. Към датата на ПТП, гражданската отговорност на виновния водач била застрахована при ответника ЗАД „Д.: Ж. и з.“ АД. С молба до ответника ищцата поискала изплащане на обезщетение, която ответникът уважил частично, изплащайки сумата от 1085.00 лв., приемайки и съпричиняване от водача на увреждения автомобил от 50%. Ето защо моли да се осъди ответникът да ѝ плати сумата от 500 лв., заявена като частичен иск от общата претенция от 4915 лв., представляваща дължим остатък от обезщетението за имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба, както и разноските за производството.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, в който оспорва иска по размер. Оспорва стойността на вредите, твърди, че е налице тотална щета. Твърди съпричиняване от страна на водача на л.а. Ауди поради нарушение на чл. 20 ЗДвП. Моли за отхвърляне на иска, тъй като с платената сума е погасил задължението си към увреденото лице.

С протоколно определение от 21.6.23 г. е допуснато изменение на иска чрез увеличаването му до сумата от 1967.70 лв., частична претенция от 4915 лв.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предмет на делото е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

Уважаването на претенцията по чл. 432, ал. 1 КЗ предпоставя кумулативната наличност на следните обстоятелства: 1. предпоставките по чл. 45, ал. 1 от ЗЗД за вземане за непозволено увреждане срещу водач на МПС, които са: виновно и противоправно поведение на водача, в причинна връзка с което са произлезли вреди; вид и размер на вредите; вина – която се предполага съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, като опровергаването на тази презумпция е в тежест на ответника. 2. наличие на договор за застраховка гражданска отговорност, сключен между ответника и виновния водач; реализиран в хода на действие на същия застрахователен риск.

Безспорно е по делото, че на 09.12.2021 г. в гр. София настъпило ПТП между Ауди А2 с рег. № и специален автомобил „Ивеко“ с рег. №, гражданската отговорност на чийто водач била застрахована при ответника, който платил 1085 лв. на увреденото лице.

От събраните по делото доказателства се изяснява, че ПТП настъпило при следния механизъм: лек автомобил Ауди А2 се движи по бул. „История Славянобългарска“ в средна пътна лента. Междувременно в дясна лента от входа на бензиностанция се включва в движението, в дясна лента, специален автомобил „Ивеко“. Водачът на л.а. Ауди /свидетелят Иван Маринов/, виждайки бетоновоза, се измества в лява лента. Водачът на товарния автомобил, без да подаде сигнал, предприема маневра „обратен завой“, препречвайки движението по всички ленти, при което настъпва удар с движещия се направо в лявата лента автомобил Ауди. Това се изяснява от писмените доказателства по делото и заключението на приетата автотехническа експертиза. Видно от заключението, причина за произшествието според вещото лице е извършването на маневрата обратен завой без да се пропусне движещия се направо в лява лента автомобил. Съобразно уврежданията по автомобилите, според вещото лице скоростта на движение е била от порядъка на 20 км/ч. Доколкото няма данни за пътни знаци и маркировки на мястото на произшествието, ограничаващи скоростта, следва да се приеме максимално разрешената скорост за движение в населени места от 50 км/ч. Водачът на увредения автомобил е имал техническа възможност да спре при управление със скорост до 35,61 км/ч. Водачът Маринов в показанията си като свидетел сочи, че се движел със скорост около 50 км/ч. и нямал възможност да реагира, тъй като товарният автомобил без сигнализация извършил маневрата и препречил пътя. При тези данни следва извод, че водачът на автомобил Ивеко е извършил противоправно деяние, изразяващо се първо, в нарушение на чл. 38, ал. 1 ЗДвП, според който завиването в обратна посока се извършва наляво от най-лявата пътна лента по посока на движението, и второ - чл. 25, ал. 2, тъй като при извършване на маневрата е следвало да пропусне пътните превозни средства, които се движат в съседната лента. Така настъпилото произшествието е резултат само и единствено от действията на водача на специалния автомобил, в който смисъл възражението на ответника за съпрчиняване е неоснователно.

По смисъла на [чл. 51, ал. 2 от ЗЗД](#), съпричиняване е налице, когато с поведението си пострадалият е допринесъл за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил настъпването на вредите. Приносът на пострадалия трябва да бъде конкретно установен, както и обстоятелството, че без приносът не би се стигнало до ПТП/уврежданията. В доказателствена тежест на въведения възразението ответник е да установи по реда на чл. 154, ал. 1 ГПК фактите, на които основава същото. В случая по делото не се събраха доказателства, от които да се установява, че с поведението си водачът на увредения автомобил е допринесъл за настъпване на ПТП. Той не се е движел с превишена скорост, нито с несъобразена с пътните условия, за да може да спре пред всяко предвидимо препятствие, каквото не е извършването от друг водач на товарен автомобил на обратен завой, препречвайки всички ленти за движение. ПТП е настъпило без никакво участие на водача на увредения автомобил, който не е можел и да го предотврати, както е можел виновният водач, ако се беше съобразил с останалите участници в движението.

От заключението на приетата по делото автотехническа експертиза се установява, че установените по МПС Ауди увреждания са в причинно-следствена връзка с ПТП.

Т.е. на ищцата, като собственик на автомобила, са причинени вреди в резултат от противоправното деяние на застрахован при ответника водач.

Искът е доказан по основание.

При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, както предвижда чл. 400 КЗ. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие, като не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, без прилагане на обезценека. В хипотезата на тотална щета, застрахователното обезщетение се определя като от действителната стойност на увреденото имущество към датата на ПТП се приспадне стойността на запазените части, за да се спази принципът обезщетението да доведе до изравняване на имущественото състояние в сравнение с това преди увреждането. Според заключението на автотехническата експертиза, стойността /на база средни пазарни цени/, необходима за възстановяване на увредения автомобил, е 29824.48 лв. Към датата на ПТП стойността на автомобила е 4361 лв. Тъй като стойността на ремонта надхвърля 70% от стойността на автомобила, е налице тотална щета по смисъла на чл. 390, ал. 2 КЗ. Относно запазените части вещото лице е дало заключение, че същите са на стойност 872.20 лв. Предвид изложеното размерът на дължимото обезщетение следва да се определи като от стойността на автомобила се извади тази на запазените части, т.е. 3488.80 лв. С така получената сума се съизмерява правота на ищеца на обезщетение. При приспадане на платените 1085 лв., дължими остават 2403.80 лв. Доколкото искът е предявен

като частичен за 1967.70 лв., то следва да се уважи в цялост, ведно със законната лихва от подаването на исковата молба.

По разноските:

При този изход на спора и съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищцата следва да се присъдят в цялост направените разноски за държавна такса 78.71 лв. и депозит в.л. 280 лв. На основание чл. 38, ал.2 ЗА, за безплатно оказаната правна помощ, на адвокат П. З. П. от САК следва да се присъди възнаграждение в размер на 497 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАД Д.: Ж. и з.“ АД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. София,, ДА ЗАПЛАТИ НА В. А. М., ЕГН, гр. София,, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата от 1967.70 лв., предявена частично от 4915 лв., обезщетение за претърпени имуществени вреди изразяващи се в увреждане на МПС „Ауди А2“ с рег. № в следствие на ПТП настъпило на 09.12.2021 г. в гр. София по вина на водача на специален автомобил „Ивеко“ с рег.№, чиято гражданска отговорност била застрахована при ответника, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 24.01.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 358.81 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА „ЗАД Д.: Ж. и з.“ АД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. София,, ДА ЗАПЛАТИ НА адвокат П. З. П. от САК, на основание чл. 38, ал.2 ЗА, възнаграждение в размер на 497.00 лв.

Съдия при Софийски районен съд: _____